

Primus phisicorum.

pta cōtraria sunt qualitates p̄ime vel causate ex pri-
mus. L̄ige aut̄ sumpta contraria sunt continēta lūb
se priuationē t̄ habitum t̄ ita intelligitur q̄ p̄incipia
sunt contraria q̄ sunt opposita vt priuatio t̄ habitus
Sed contra q̄ vñi aristoteles probat duo esse cōtra
ria p̄incipia ratione vñtū ad hoc q̄ ad agendū sus-
ficiunt duo ergo fīm Aristotele p̄incipia iunt agen-
tia. Priuatio aut̄ t̄ habitus nihil agunt. Priuatio
em̄ nihil agit ergo hec distinctione nulla est. Item quia
priuatio non diceret p̄incipium q̄ ipsa nihil est licet
enim relinquit subiectum proprium tamen nihil po-
nit sicut cecitas non plus ponit de visu in oculo q̄ in
lapide licet in oculo relinquit subiectum visus pro-
prium. Unde autem p̄incipium videretur esse tale q̄
ex ipso causatur aliquid quod p̄incipiatur ab ipso.
Item si consequentia oppositorum debeant reduci
non reducentur in contraria sed potius in affirmatio-
nem t̄ negationē priuationem t̄ habitus quare ergo
philosophus potius nominat p̄incipia contraria q̄
priuatue opposita quod melius intellexissemus.

Quarto il p̄incipia sunt opposita sequit̄ q̄ non po-
tuerunt esse simul in materia quando ergo vñs est in
materia alterum erit extra materiam quod si verum
est sequitur q̄ non trāsimutet nec materia transmute-
tur fīm ipsum. Item ad generationem rei sufficit q̄
alterum sit actiuū t̄ alterum passiuū. Nec autem
sunt materia t̄ forma que nullo genere oppositionis
sunt opposita. Item vna proprietas p̄incipiorum est
q̄ ipsa non sunt ex alterutri sed vñtūs contrariorum
sit ex altero ergo p̄incipia non sunt contraria minor
patet q̄ album sit per se ex nō albo quod est nigrum
Quinto arguitur q̄ rārum t̄ densum non sunt con-
traria qua idem videtur esse rārum t̄ densum respe-
ctu diuersorum vt aqua respectu terre t̄ respectu se-
ris. Item potest argui q̄ plenum t̄ vacuum non con-
trariantur quia vacuum non est ergo nulli contraria
tur. Item priuatue opponuntur.

Sexto deus t̄ celum sunt p̄incipia rerum t̄ tamē
non contrariantur. Item arguitur cōtra conditiones
primorum p̄incipiorum per idem vel aliter. Contra
secundam quia elementa sunt p̄incipia mixtorum t̄
tamen sunt ex alijs scilicet ex materia t̄ forma eorū
t̄ materia sit ex suis partibus t̄ theologi dicūt q̄ mo-
nas gignit monadē. I. filius est a patre tamen est p̄in-
cipium. S. L. depo. q. x. ar. iiiij. ad. xvi. Item arguit̄
q̄ res naturalis non sit ex materia t̄ forma q̄ non sit
ex hīs effectiue q̄ materia nihil agit nec subiectiue
quia forma nō est subiectum compositi igitur. Item
potest argui q̄ album non semper sit ex nigro vel me-
dio colore colorato: quia mixtum album aliquando
sit ex elemento quod nullum habet colorem.

Septimo arguitur q̄ prima p̄incipia supponunt
aliaquia priuatio est p̄incipiū primū t̄ tñ aliud sup-
ponit scilicet materiam. Item forma similiter pres-
supponit materiam t̄ per eam induviduatur.

Octauo arguunt quidam nominales q̄ in p̄incipiis
non sit contrarietas quia materia t̄ forma non
contrariantur t̄ priuatio solum distinguunt ratione a
materia ergo priuatio et forma non contrariantur.
Item generationis p̄incipia sunt materia et forma
ne calia sunt p̄incipia intrinseca ergo in p̄incipiis in-
trinsecis t̄ per se non est contrarietas. Item arguit̄
q̄ accidentis potest esse sine subiecto quia secundum
porphirium aliquid est accidentis separabile. Item
supra dictum est q̄ album t̄ musicum sunt idem sub-

iecto sed musica potest esse sine subiecto albi q̄ mu-
sica p̄ot remanere in anima corrupto toto cōposito.
Itē arguit̄ q̄ accidentis inseparabile nō debet diffiniri
p̄ iū iudicētū q̄ in diffinitione nigredinis nō ponit
coruus t̄ tñ est accidentis inseparabile respectu corui igne.
Nono arguitur q̄ non oportet q̄ intellectus sit va-
nus il nūq̄ quodlibet sit segregatum a quolibet q̄
primus motor non est vanus t̄ vili licet nunq̄ cessa-
bit a motu t̄ dictum est q̄ deus vñam formam posset
in infinitum augere.

Unde primum dicendū q̄ nō solum est ibi priuatiua
oppositio pro quanto em̄ due forme sunt incomposi-
bles t̄ oportet vñā expelli priusq̄ alia introducatur.
Ideo dico q̄ priuatio ratione forme expellende vel
etiam forma expellenda habet aliquā contrarietatē ad
formam introducendā. Similiter p̄t dici q̄ materia
vt ei sub priuatione vnius forme quadammodo con-
trariatur illi forme vel dicāt sicut ad tertium. Ad aliud
dicitur fīm alexandrum t̄ auerroim q̄ verum est in
compositis non autem in simplicibus. Secundo dicit
q̄ in substantiis reperitur contrarietas fīm q̄ diffe-
rentie dicunt̄ contrarie t̄ non solum priuatue oppo-
site. vnde contrarietas capitur dupliciter. Unomodo
pro repugnātia duarum formarū eiusdem generis sibi
inuicem succidentiū in eodem subiecto t̄ illa est du-
plex. Quedā em̄ est inter extrema. Alia vero est me-
diorum t̄ extremon. Alia est contrarietas. i. repu-
gnantia duarū formarū que licet non reperiantur in
eodem supposito tamen sunt circa idem genus.

Ad secundum dicit albertus q̄ contraria reperta
in qualitatibus sunt actiua. forme autem substantia-
les solum habent modum contrariorum pro quanto
sunt incompossibles. Secundo dicitur q̄ forma sub-
stantialis est actiua nec qualitas agit nisi vt instru-
tum eius. Ad aliud dicitur in sequentibus.

Ad tertium dicitur q̄ p̄incipia non habent aliqd
particulare p̄incipium quo realiter constituantur.
Ad replicas contra illam solutionem si quis eam ve-
lit tenere. Respondet albertus magnus q̄ priuatio
licet nihil sit tamen per hoc q̄ reliquit aptitudinem for-
malem aliquid est t̄ sic p̄incipiat motum rei mobi-
lis. Ad aliud dicitur q̄ p̄incipia potius vocantur cō-
traria quia ab antiquis sic vocabantur vel propter ra-
tionem supra tactam.

Ad quartum dicitur q̄ priuatio est in materia se-
cundum aptitudinem suā. Ad aliud negatur de pri-
mis contrariis q̄ sunt ex alterutris vel aliter dicitur
q̄ contraria possunt dupliciter considerari uno modo
q̄tum ad formas. Et sic vnum non sit ex alto id est nō
mutatur in aliud. Alio modo considerantur q̄tum
ad subiecta t̄ sic vnum sit ex alio vt tangit. S. L. hic
lec. xi. Sed contra. Tunc contrarium non fieret ex cō-
trario nisi per accidens scilicet ratione subiecti tamē
philosophus dicit q̄ album per se sit nō ex quocunq̄
sed ex non albo quod est nigrum. Item hoc modo pos-
set dici q̄ album sit ex musico scilicet ratione subiec-
ti. Dicendum secundum albertum ca. x. Tract. iij.
per se dicitur dupliciter scilicet vt opponitur ad per
accidens. Alio modo vt opponitur ad id quod est pro
pter altud. Tunc dicitur q̄ vnum contrarium non sit
ex alio per se primo modo. Sed secundo modo pro
quanto terminus a quo est subiectum vt est sub for-
ma contraria t̄ non sub alta. Ratio primi est quis
vnum contrariorum non est pars alterius et ideo non
est p̄incipium eius per se.